

REDACTIA
ARAD, STR. AULICH (ADAM),
ABONAMENTUL
Pentru Austro-Ungaria: pe 1 an fl. 10; pe $\frac{1}{2}$ an fl. 5; pe $\frac{1}{4}$ de an fl. 2.50; pe 1 lună fl. 1.
Nr. de Duminică pe an fl. 2.—
Pentru România și străinătate: pe an 40 franci.
Manuscripte nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA
ARAD, STR. AULICH (ADAM),
INSERTIUNILE:
de 1 fir garmon: prima-dată 7 cr.; a doamă-oară 6 cr.; a treia-oară 4 cr., și timbru de 30 cr. de fiecare publicație.
Atât abonamentele cat și inserțiunile sunt să plăti înainte.
Scrisori nefrancate nu se primeșc.

TRIBUNA POPORULUI

REICHSRATHUL.

(S) Cele ce s-au petrecut în prima ședință a Reichsrathului din Viena, credem că vor fi sdorbit ilușile până și a celor mai mari optimiști. Conte de Thun, asa se vede, va fi chemat nu să restabileze viața parlamentară atât de compromisă în Austria, ci să-i dea lovitura de grătie, suspendând-o și inaugurând reacționismul.

Nici că se poate altfel. E impossibil a cărmui cu un parlament în care peste șasezeci deputați sunt decișii a relua firul scandalelor cari au adus căderea lui Badeni. E destul să ne gândim la cele petrecute în prima ședință pentru a ne convinge, că în Austria parlamentarismul se apropie cu pași repezi de sfîrșit.

Scandale s-au petrecut ele și se petrec și în alte parlamente. La Viena nu este însă vorba de scandale deosebite, ci aproape toți reprezentanții poporului german s-au îndărjit și hotărire nestămată au luat să facă ceea-ce tocmai în parlament nu este admis a se tolera: să institue domnia minorității asupra majorității.

Ar fi o adeverăta minune, că în astfel de imprejurări cabinetul Thun să poată sta în Reichsrath fie chiar și numai o lună. Deja în prima ședință i-s-a anunțat obstrucționismul: s-au depus 29 propunerile, asupra căror se va cere urgență, s'a mai cerut darea în judecată a cabinetului Badeni, precum s'a cerut și discuție asupra programului nouului guvern, — și mai presus de toate s-au provocat scene, cari dacă n'au degenerat în bătăie crâncenă și săngeroasă, este a se mulțumi numai săngelui rece ce și-a impus majoritatea.

Ne întrebăm însă: ce fel de parlament este oare acela, în care chiar din prima zi, președintului i-se strigă hoț, mișel, mizerabil și alte cuvinte grave, precum a fost amenințat și că bătăie și că-i vor sparge capul cu călimarile?!... Si căt va ține săngelul rece al majorității?

In asemenei împregiurări este peste putință ca până în luna Maiu să se poată trece proiectele de legi privitoare la transacțiunea cu Ungaria.

Ea're greutatea situației aceasta este. Dacă până în Maiu nu se vor termina negocierile și proiectele nu vor deveni legi, conform pactului sau fundamental, statul ungur va trebui ca în privința afacerilor de vamă, dare, comerț și bancă să se declare independent de Austria.

De asemenei, legile fundamentale dispun că transacțiunea se poate încheia între Austria și Ungaria numai pe cale parlamentară.

Adevărat, că pentru continuarea vieții parlamentare contele Thun dispune de o mare majoritate, 260 voturi din 425 și că obstrucționisti sunt numai 61 deputați. Badeni a dispus însă și el de majoritate mare, și totuși a trebuit să plece. A cărmui cu

18 partide, căte sunt în Reichsrath, și pe vremuri când patimile s'au desfășurat cu atata furie, este nu numai greu, dar' nesigur, pentru că în fie-

care zi și asupra ori-cărei chestiuni guvernul trebuie să negocieze și astfel perde tocmai ceea-ce are mai puțin: timpul, căci zilele trec și transacția trebuie încheiată.

N'ar fi deci surprinzător, dacă într'o bună dimineață ne-am pomeni cu o lovitură de stat. Se zice că Thun este omul, care dela nimic nu se dă îndărât.

Suspendarea parlamentului, atât de compromis de altfel și în alte părți, numai bine ar aduce. Indeosebi n'ar strica să se facă o reacție și în statul nostru, a cărui Dietă dacă funcționează destul de neted, votând ce-i se poruncește, nu însemnează însă că ar fi mai puțin compromisă, ba e chiar tot așa de pecătoasă ca marele sfat din Viena.

Așteptăm deci fără mare emoție cele ce se desfășură la Viena și cu cât lucrurile vor ajunge la un desnădăment mai grabnic, cu atât mai bine. Dacă popoarele nu știu să se înțeleagă, las să facă ordine monarhul! S'aici, și dincolo.

In contra guvernului. In ședința dela 21 c., a Dietei maghiare contele Apponyi a ținut un discurs foarte violent în contra guvernului Bánffy. Discursul contelui Apponyi a facut cu atât mai mare sensație, cu cât el a declarat că nici odată nu va fusiona cu actualul guvern ci va duce împotriva-i o luptă dintre cele mai hotărîte. Deși aderent al proiectului de reformă prin care administrația s'ar centraliza, punându-se sub conducerea exclusivă a guvernului, Apponyi totuși a declarat că va împedeca pe Bánffy să facă această reformă, după cum nu-l va lăsa în pace a sevărî și una din reformele ce și-a propus să le treacă prin Dietă.

Mare efect a facut îndeosebi acea parte a vorbirei sale, în care Apponyi se ocupă cu multimea de abuzuri criminale ce s'au săvîrșit la alegeri. A zis între altele, că în Ungaria constituția și parlamentarismul abea doar' ca formă mai există.

Furi maghiare.

Din desbaterile Dietei. —

In ședința de la 17 Martie al c. deputații din „partidul național“ a lui Apponyi au dat asalt asupra lui Bánffy și soții săi din guvern pe o temă, pentru care Bánffy ar putea fi crutat de ori-ce reproș, că, adecă, n'ar fi destul de -- național maghiar!

Dacă fie-care guvern unguresc de la începutul erei Tisza-iste până în ziua de azi a fost unul ca altul mai temerar „naționalist“ în sens maghiar, apoi guvernul lui Bánffy de sigur le face vîrf tuturora.

Așadar' reproșuri pe tema asta, n'ar merita nici de la cel mai extrem „naționalist“, și dacă totuși se ridică aproape furtunos asupra lui căte-un partid în parlament, scenele acestea pot fi cu adevărat numite furi maghiare!

Iși au însă și aceste furi partea lor „folositoare“, dacă „folos“ se poate numi acesta — că împing pe furibunzi adesea la constatări adevărate

privitor la purtarea guvernului maghiar față de țară.

Așa și în ședință de care amintim, deputatul Makkfalvi, după ce îl învinsușește pe guvern că nu spriginește destul de țapă pe Secuii din Ardeal, ci îl lasă de „vândrălucesc“ cu sutele și mii în urgisita Tară-Romanescă, care le „exploatează“ „hărnicia“ și „istețimea“ lor (proverbială! — Red.), și după ce pretinde că guvernul să fie mai maghiar de cum e, mai naționalist, și anume nu numai în față de interesele nației „singure alcătuitoare“, ci să se mărturisească pe sineși de atare în sus! (adecă față de Coroana, ca și cum nu s'ar „mărturisi“ destul de tare!...) și mai bagă și următoarele de vină:

„Ce s'a făcut egalitatea, ce s'a ales de drept, de frățietate în timpul domniei de 30 de ani a partidului liberal?“

Dvoastră (partidul liberal și guvernul) nu ați creat statul de drept, ei ați creat statul de panduri și o nouă formă de stat: statul de corteș! Majoritatea prin forță a fost prefaicită în minoritate! Ca remediu de vindecare, să stabilim eardă pe toate terenele domnia dreptului, a dreptății și a moralității! (Așa e! Așa! murmură opoziția).

Domnia dreptului, dreptății și a moralității, de care nici urme nu se mai vede mai ales printre noi și față de noi nemaghiarii, — adaugem noi, și pe care n'avem nădejde să vedem restabilită nici prin cei ce azi strigă după ea!

Deputatul Horanszky, isbuțind și el contra guvernului, tot pentru că „nu face destul“ în interesul maghiarismului, — între altele constată că:

„Baza pe care se razină actualul sistem este cinismul și forța! Ministrul de justiție, cel mai înalt păzitor al constituției, se pune năntea poporului și el însuși laborează la cele mai urîte abuzuri electorale!“ (Așa e! Așa e! Miserabilitate! răsună din stânga). Ce etică este în incompatibilitatea majorității? urmează Horanszky. Poate cineva să spovedă că actualul sistem de guvernament s'a edificat pe forță? Nici în interesul casei domnitoare, nici în al „națiunii“ (maghiare) o politică mai rea încă n'a efectuat un guvern, ca cel de față! ... etc. etc.

„Ce etică este într-încela, când ministrul de justiție, cel mai înalt păzitor al constituției, se pune năntea poporului și el însuși laborează la cele mai urîte abuzuri electorale?“ (Așa e! Așa e! Miserabilitate! răsună din stânga). Ce etică este în incompatibilitatea majorității? urmează Horanszky. Poate cineva să spovedă că actualul sistem de guvernament s'a edificat pe forță? Nici în interesul casei domnitoare, nici în al „națiunii“ (maghiare) o politică mai rea încă n'a efectuat un guvern, ca cel de față! ... etc. etc.

Adevărat! zicem noi. De căt că poate în alt înțeles. Deputatul șovinist o fi înțelegând că au făcut guvernele liberale politică rea întru că nu le-a săturat nesațial de-a „face unguri și din petri“, — dar' noi înțelegem că într-adevăr o politică mai proastă pentru propriul său neam n'a putut face un guvern, căștigându-i atâtia dușmani interni și esterni în timp scurt, în căt el însuși nu mai are liniște în suflet, el însuși nu mai e sigur în casa proprie!

Cum se va simți el însă, în urma astorfel de consecințe a politicei sale, în zile de grele încercări pentru patrie?

Se va vedea!

1848.

19 Martie.

Berlin.

După o noapte lungă și penibilă, la 7 oare dimineață răsună ultima bubuitură de tun. Orașul e străpînt cu sânge de cetăteni și dispoziția susținătorilor poporului și a foarte deprimată. În preajma baricadelor din Königstrasse s'a prezentat generalul Möllendorf, pe jos, în mână cu un steag alb și a provocat luptatorii să inceteze cu pușcările. Într'acestea primarul Naunyn s'a prezentat de nou la regele, care a promis necondiționată împlinire a petiției și a dat ordin pentru retragerea militiei. Soldații au părăsit străzile între sunetele musicii, ear' poporul privia uimit, cum se departă soldații. Cătră amiazi cadavrele celor căzuți în luptă de noapte au fost adunate de prin toate părțile orașului și aşezate în fața palatului regal. Cadavrele erau în cea mai mare parte acoperite cu flori, cu frunze verde și cu cununi de lauri, ranele însă au fost lăsate descopte și poporul stătea tăcut în jurul grămezelii de cadavre. Din cînd se auziau strigăte desperate:

— Unicul meu copil, de 15 ani, de lângă mine mi-l-au pușcat! se bocia o femeie.

— După asta îci au rămas cinci orfani! — se aude din ceealaltă parte.

In fine poporul a spart tăcerea și cu voce înfiratoare a început să strige:

— Să vedem pe regele!

Si regele s'a prezentat pe balconul curții palatului, avînd la braț pe regina, a cărei față palidă ca de moarte trăia mare emoție și nemărginită temere. Deodată ciocnii au ridicat cadavrele în sus, cu ranele săngeroase îndreptate către regele, apoi a erupt grozave tipete și bociri. În minutul următor a răsunat un strigăt puternic:

— Jos cu pălăria!

Regele și-a descoperit capul, ear' poporul a început să cânte: „Christoase, nădejde mea.“

Astfel au înormémentat pe cei căzuți în luptă.

După amiazi se văzea poporul prin așuri, că regele a numit ministeriu nou. La aceasta, dispoziția poporului s'a schimbat ca prin farmec. Frigurile revoluționare au dispărut și întreg orașul a iluminat.

Pesta.

Garda națională se sporește din zi în zi. Azi după amiazi comitetul a ținut revistă pe piață libertății asupra unei armate naționale și număr cam de 6000, la revistă a asistat și deputații din Pojona.

*

20 Martie.

Pojon.

De azi naopțe începând canalia de stradă care în antipatia față de ovrei a unei mari părți a cetătenilor astă mare sprijin și îmbărbătare, bate promotorul cetății și străzile în care locuiesc ovrei. Pe număruri ovrei i-au băut strănic, li-au spart ferestrele din case și era să degeneze lucru și la despoueri, dacă tinerimea dietei nu ar fi întrevenit. Deputatul Bonis a recercat diată să se îngrijescă de restabilirea ordinei și să întrevină în acest scop și la palatinul. O parte a populației hotărise adevărată espulsarea ovrelor din oraș. Dieta condamnă din a sa parte această micime de suflet față cu ovrei dar' pentru susținerea păcii generale modificând textul proiectului de lege dă populației dreptul electoral fără deosebire de religiune numai în căt primește religiunile recepte în lege, amânând regularea cestuii ovreești pe sesiunea următoare.

*

Pesta.

Față de ovrei începe a esi la ivială o anumită iritație. Primariul nu voește să primească în gardă națională a dânsului, ci numai în companiile formate de tinerime

sunt tolerați. Municipiile și orașele trimit regelui Ferdinand V. adrese de recunoaștere.

München.

Întreagă patria germanilor e în flacări revoluționare. Regele Bavariei a abdicat și a predat fiului său Maximilian II. tronul și coroana; anume — după cum se vorbește — din cauza că nu din convingere ci numai silit de forța imprejurărilor dăduse poporului său concesiunile.

*

21 Martie.

Pojon.

Din mai multe părți ale țării se seriează poporația e înversană *contra ovreiilor* și că în multe locuri s-au întâmplat chiar escese.

Comitatul Zemplén a petiționat pentru liberarea prizonierilor politici poloni detinuți în temnița dela Muncaci, iar comitatul Bereg cere eliberarea italienilor detinuți în fortăreața dela Seghedin.

Rapoartele sosite Dietei spun că naționalitățile par a fi aplicate spre împăcare, există însă totuși destui *agitatori*, cari ar dori să pescuiască în tulbură (Va se zice și atunci luptătorii pentru drepturi, tot „agitatori“ se numeau numai pentru că nu erau Maghiari! Red. „T. P.“).

DELA SLOVACI.

Violență administrative. — Geandarmii la biserică. — Proces monstru.

Turcansky Sv.-Martin. 18 Martie.

Onorată redacție! Să vă dău deci, prenume vă am promis în crisoarea mea precedență amănunte despre alegerea preotului în orașul Turani (Turáu), cu vachsal unguresc), care e la o depărtare de aproape $1\frac{1}{2}$ oră deasupra pe jos, lângă satul Kossuthy, de unde se trage vestitul revoluționar.

Parochia evangelică din Turani e de doi ani vîndută; slujba dumnezească o face numai un capelan din orașul învecinat, Szuccani (Szucsány); vacanța aceasta lungă tot numai din cauza, că ori-de-cât ori se făcea până acum alegerea preotului, vicismanul și solgăbirul de aici, două fiinte căt se poate de violente în apucăturile lor soviniștice, au știut să o zădărnicăescă, deși acest din urmă nici un drept n'are a se amesteca, pe când cel dintâi e aşa zisul inspector senioral bisericesc.

Astfel și acum la 10 c. au făcut tot ce au putut spre ași ajunge scopul: la 6 ore dimineață au fost deja în Turani cu 16 gendarmi, voind astfel a înfrica lumea că să nu iasă nici din casă și ei apoi să „aleagă“ preot cu 6 prăpădiți, cari tîn cu ei. Dar lumea creștină nu s'a speriat deloc, se adună toată, de la la 8 dimineață în bi-

serică, bărbați și femei, astfel că acasă au rămas numai copii și bătrâni ori bolnavi. Viceșpanul intrând pe la 10 ore în biserică și văzând că lumea stă neclintă ca zidul, se infuriase ca selbatic și porunci preotului care avea să presideze alegerea, că aceasta se va face în școală; acolo să vină lumea.

In zădar toate protestările bătrânelui preot, în zădar provocare la prescripțiuni clare ale regulamentului autonomic, în zădar rugăciuni: n'aveau încotro, toti trecuseră în edificiul școalei, unde au încăpătu numai vr'o jumătate, iar ceialalti trebuiau să stee afară în frig. Gendarmii au încrezut școala la a căreia ușă stăteau chiar patru. Abia preotul — president a pronunțat treimea de candidați din care să și aleagă după voia lor parochienii, viceșpanul Beniczky a răspuns cu brutalitate pe toți trei și a proclamat pe alți doi, creaturile lui. Începu apoi tesorisarea, violentarea tuturor regulelor, prescripțiunilor bisericești și ale celeia mai elementare bune cuviințe. E ceva căt se poate de revoltător ce făptuia acest om cu preotul și poporenii, ceva ce le face să-ți elocotească singele în vine, ceva ce strigă răsbunare. La sfatul preotului însă poporul nu și perdu cumpărat; așteptau pacinici că doar i-se va potoli într-o cătva fură omului. Da de unde! Când n'a putut altfel, a declarat *conventul* (adunarea) de disolvată și s'a depărtat cu ai săi.

Preotul însă a continuat a ținea conventul cu poporenii; și au ales preot pe care l voiau din cei trei candidați și la 2 oare după amiază s'au împrăștiat în liniște. Gendarmii păzau școala și tot orașelul până la inserate, mirându-se ei însăși că pentru care treabă stau aici, dacă poporul e căt se poate de liniștit. Acuma alegerea vine spre întărire înaintea episcopului, mai și ce șicanări au încă să indure bieții Tunăreni.

„Národné Noviny“, imbucurat de purtarea deamna a poporului, a publicat un articol cu titlul: „*Slavá vouč, inimilor nobíle!*“, din care vă traduc, cu permisiunea următoarele părți:

„Lupta consecuentă, nepregetată, purtată bărbătește, atestatul credinței fără compromisi, fără sovăire, prețuște mai mult de căt treizeci de mandate în dietă, căștigate mai și în ce mod împreștritat...“

„Mulți au amuțit, s'au retras, trăiesc în pace și liniște. Numărul celor ce deadreptul s'au renegat și au trecut în tabera contrară, este, slavă Domnului, mic; perderea lor este dureroasă, dar o vom suporta! Dar suntem încredințați, că crepuscul zărilor, ce se arată pe orizont — și ea se vede în ciuda tuturor prizonirilor potențiale — va trezi din somn și pe cei retrasi, liniștiți, amuțiti.... Noi bine știm căt sunt și cătă putere este în ei; noi bine știm, că dacă vor intra din nou în acțiune deschisă și măcar căt de puțin energetică,

viața noastră națională earăsi va reînvia calivada cea înverzită după o vlagă de pe la sfîrșitul lui Maiu!

„Așa credem, că cele de pe urmă prigojni ale presei noastre, păiatăcurile slujbașilor publici, năvala asupra noastră cu procese de presă, nu vor deprima pe nimeni. Si pe noi mai puțin de căt pe oricine altul!...“

„Dacă ne vor lăua naționalitatea, în zădar ne vor hărzi cu toate bunurile culturale; cu înimă străpunsă noi nu vom rezină din ele nici pic de bucurie! Naționalitatea e înimă noastră, fără de care noi nu putem trăi; naționalitatea este mai mult de căt libertatea, bogăția, mai mult de căt gloria! Căci fără de ea, naționalitatea, — libertatea nu e de căt robie; domnia — slugărie joasă; ear bogăția — mocirlă fără pret!...“

Eată prospectul:

Prospect.

pentru înființarea unui institut de credit și economii pe acțiuni în Capolnoc-Mănăstire sub numele:

„Riureana“

1. Scopul societății este a desvolta sprijinul de economisare și a procura locuitorilor de toate clasele, cu preferința poporului agricol, creditele trebuincioase.

2. Societatea se înființează pe timp de 30 ani, cu un capital de 50,000 fl., care se imparte în 1000 de acțiuni de căt 50 fl. v.a.

3. Subscrierea acțiunilor se încheie cu ziua de 30 Iulie.

4. La subscrierea acțiunilor sunt a se depune 10 procente din valoarea nominală a acțiunei, așa că după fiecare acțiune căt 5 fl. la 30 zile după adunarea generală constituantă, iară 20 proc., restul capitalului de acțiuni se va solvi în urmarea provocărilor direcțiunii, însă provocarea nu poate fi în rate mai mari de 10 procente și în perioade mai scurte de două luni de zile.

5. Membrii fundatori își susțin deputul de a alege prima direcție pe cei trei ani de la înființare (§. 183 din Legea Comercială).

6. În casă, când s'ar subscrive mai mult de 1000 acțiuni, atunci reducția se va efectua așa, ca dela fiecare acționar, care a subscris mai multe acțiuni se va detrigă căt una acțiune, și aceasta procedură în casă de lipsă se va repeta, până când va fi redus numărul acțiunilor la 1000 în casă, dacă ar trebui detrase mai puține acțiuni, decat face numărul acțiunilor, atunci va decide soartea.

(Compus și edat în virtutea §-lui 150 a legii comerciale din vigoare).

Dat Capolnoc-Mănăstire la 15 Februarie 1898.

Urmează îscăliturile.

Onorabile Domnule!

Din încredințarea mai multora, subscriski luând inițiativa pentru a înființa un institut de credit și economii pe acțiuni în comună Capolnoc-Mănăstire, în care comună până acum au avut și avem o asociație sub numele „Riureana“, care înființându-se societatea se va disolva încurgând totă avereala la societatea înființindă. Basați pe cunoștința Dvoastre interes ce aveți pentru causele noastre publice, ne permitem a Vă ruga cu respect, că spre ajungerea scopului nostru indicat, se binevoiți a ne întinde mâna de ajutoriu subscrind anexata însăși, și esperând subscreri în ceea ce cunoștinței Dvoastre.

In urmă vă rugăm ca coala de subscrere aclusă, la tot casul se binevoiți a o trimite cu sumele în casate în intențul „prospectului“, până în 1-a Iulie 1898 la adresa

MOARTEA TÉRANULUI.

DE

EMILE ZOLA.

Trad. de: T. DAUL.

Bétrânul Lacour e de șepțezi de ani. S'a născut într-un sătul dat la o parte, Courteille, unde abea trăiesc o sută cinci zece de familii. Bétrânul numai odată a trecut dincolo de hotarul comunei, atunci când a trebuit să făseze ca martor într-o cauză a tatălui său. Si atunci s'a dus la o depărtare cam de cincizeci de chilometri, în Augers. Aceast lucru s'a întâmplat însă aşa de demult, că abea și mai aduce aminte de el.

Ei are trei copii. Joseph și Antoine și o fetiță Catherine, care după ce s'a măritat, a ajuns vîndută, și cu un copil de unsprezece ani, s'a refăcut la casa părintească. Familia are vre-o cinci-săzze jugere de pămînt, din care trăiesc, le produce atâtă ca să aibă pâne și să nu umble desculț. Dacă vor să bea și vr'un pocă de vin, trebuie să asude pentru el. Satul Courteille se află în afunzișul unei văi, încreunjurat de păduri. Arborii îl ascund de tot dinaintea lumii. Locuitorii satului sunt atât de săraci, că n'au nici biserică. Preotul din

Cormiers din când în când îi cercetează lăudând pe Dumnezeu în casa primarului. Cormiers find la îndepărtare de doi chiometri buni, de aceea preotul numai tot la două săptămâni se arată între ei.

Toate casele sunt așezate într'un rînd, și întreg satul n'are numai o stradă. Înaintea fiecărei porți fălfăie un salcâm eară la o parte o bancă de șezut. Când trece vr'un străin de-a lungul satului, femeile fug toate prin casele lor, ear copiii se ascund pe după cătrină mamei lor. Bétrânul Lacour nici odată n'a auzit nici de veste a vre-unei boale. Era totdeauna deplin sănătos, înalt ca bradul. Soarele îi arsește pe pelea brunetă. Bétrână o făcu să se săbărcă și mai mult. Era tocmai ca scoarța arborilor seculari. Din cauza bétrânetii și-a pierdut elasticitatea de a vorbi. Era poate pentru aceea totdeauna tăcut, pentru că n'a ținut mai mult de cuvîntă a vorbi. Umbria cu pași greoi, ca animalul corpulent. În anul trecut însă era mai diligent ca într-o zi a simțit ceva înțăsură aspră chiar în decursul lucrării. Amândouă mâinile îi se întăreau.

El are trei copii. Joseph și Antoine și o fetiță Catherine, care după ce s'a măritat, a ajuns vîndută, și cu un copil de unsprezece ani, s'a refăcut la casa părintească. Familia are vre-o cinci-săzze jugere de pămînt, din care trăiesc, le produce atâtă ca să aibă pâne și să nu umble desculț. Dacă vor să bea și vr'un pocă de vin, trebuie să asude pentru el. Satul Courteille se află în afunzișul unei văi, încreunjurat de păduri. Arborii îl ascund de tot dinaintea lumii. Locuitorii satului sunt atât de săraci, că n'au nici biserică. Preotul din

Copii dându-și priviri pe neștiute, se apropiară de el. El se răzema. Apoi îi ziseră să meargă înăuntru să se culce. Micul Iacquinet îl petrecu la urmă, ca să strige decumva bétrânul va cădea de pe picioare.

— Ce vrei tu aici, perde-vară? întrebă bétrânul Lacour. Eu când eram în etatea ta, îmi știam cum să-mi căștig pânea. Pentru ce vii după mine?

— Vreau să grijesc de tine, tata bétrân.

Bétrânul tăcău. Nu mai răspunse nimic. Seara se culcă, și mai mult nu se mai sculă. Dimineața, când copiii voiau să meargă la câmp, văzură că tata lor stă nemîșcat în pat, cu ochii deschiși, ca și când să arătă mira de ceva. Fața bétrânelui era atât de neagră, ca și când tot sângelul îs-ar fi încheiat în vine.

Il întrebă:

— Tătucă nu vii cu noi?

Bétrânul clătină negativ.

— Bine atunci mergem și fără de tine.

Si cum nu, pentru ce oare să se petreacă timpul în lenevire, acum când apăroape jumătate din fructele agricole stau în picioare — acum când fiecare mână are ce să lucre. E pecat de fiecare minut.

Poate să vină vre'un visor mare, care, să nimicească toate. Jacquinet pleacă și el

cu mama lui, Lacour bétrânul rămâne singur. Seară când copii sosesc acasă, găsesc pe bétrânul încă tot în starea de ieri, cu ochii deschiși, meditând.

— Tătucă, nu ție-e mai bine?

„Nu“ — clătină bétrânul. El se inecă și căte odată se cutremura. Ce ar trebui oare să facem? Catherine le recomandă să-i dea bétrânelui vin cu ierburi — acela va fi însă prea tare, il poate omori.

— Vom vedea ce va fi mâne, adaugă Joseph. Acum cu toții plecară spre culcare.

In ziua următoare, un minut cu toții se opriră la patul bétrânelui. Bétrânul întrădevăr era bolnav. Nici odată n'a stat atât timp culcat pe spate. Dar ar fi bine să trimitem după medie. In Rougemont a trimis după el, fac 6 chiometri, înălțat, tocmai 12 khilm. Am perde o zi întreaga cu el. Bétrânul care auzi vorbere, făcu gest în semn de mânie, ca și când ar vă să zică, la ce e de lipsă medic, că acela costă bani.

(Va urma).

societății „Riureana” în Kapolnok-Mănăștur com. Szolnok-Doboka.

Suntem cu deplină stima:

G. Petrovan, director; Ivan Dragomir, cassier. Alexiu Popa; contabil.

DIN BĂNAT

Semne rele.

Caransebeș, în Martie 1898.

(Urmare și fine.)

Din restimpul acestei înțelepte conduceri suntem să relevăm numai două momente suficiente, însă pentru a constitui elementele de lipsă la formarea unei judecăți despre felul de gândire și de procedură ale generalului Doda. Unul este că el împreună cu vrednicul episop de pie memorie Ioan Popasu, a fost cel dintâi, care având la inimă cauza culturală a Românilor, nu numai că a lansat ideia înființării unui gimnaziu român în Caransebeș, ci a efectuat și votarea din averea comunității de avere a sumei recerute pentru realizarea acestui mare scop cultural național; ear' altul că fiind în era sa timp mai indelungat comisar regesc, rivalul în pașalism al actualului președinte al guvernului, pe atunci fișpan în Solnoc, comitele suprem al Aradului Tabajdi, Doda afară de stima rece oficială ce i-o da comisarului, nu numai că nu-l băga în seamă, ci uneori zicea ironice cătră căte-unul dintre reprezentanții comunității întruniți în adunare generală, dacă seăpăcate-o vorbă nepotrivită: „ia seamă că te dăt pe mâna astuia”.

Eată două trăsuri din caracterul bărbatului superior și a conștiinței de demnitatea poziției sale ca cap al comunității de avere. Lucru firesc că guvernul tării nu putea privi cu ochi buni la un bărbat atât de integrul resolut, nici pentru evantul, că ca deputat încă nu tăcu, arareori le da de acru și mai ales pentru că el ca fost general avea în sus o poziție destul de tare, ear' în jos la popor o poziție și mai tare. Ca în totdeauna și de astă-dată în cele din urmă, șiretele guverne și-a luat refugiu la înțăriri. A căutat și durere, și-a aflat oameni dintre ai noștri, cu ajutorul căror să ainceput în sus ori în jos de-odată subminarea generalului. Tristul rezultat al acestei subminări cred, că este astăzi de notorietate publică de aceea nici nu mai insist asupra lui.

Fericitul general Mihail Trapșa, deși cu o inimă verde românească și cu sentimente curate ca aurul, din cauza sănătății lui sdruncinate, sub raportul granițăresc nu a putut să-și valideze gândurile să dupăcum a dorit și voit. Totuși ca drept dovadă despre bunul simț față de poporul din care s'a născut, a lăsat din avere proprie o fundație pentru înființarea unei școale de fete. A pus o semnătă din care cu timpul va crește un codru.

Al treilea granițier de mare greutate este locotenentul-maresal campestru Teodor cavalier de Serucin, care de vre-o căciuva anii de când este în retragere, s'a așezat în Caransebeș locul seu natal. Organele guvernului de-o parte, ear' cei-ce au intrat în patrimoniul lui Doda la comunitatea de avere de altă parte, încă dela această aşezare încoace, neîncetat s'a temut și se tem că dinsul vrea să devie urmașul în presidenție a lui Doda. De aceea încă dintrul început și unii și alții și-au dat neconținut silință ca prin șicane și unelțiri de tot felul să-l disguste și-n cele din urmă să-l determine să abstea dela acest presupus scop al seu. Drept probă întru înțărirea acestei aserțiuni, lăsăm să urmeze câteva fapte împlinite.

Generalul n'a fost luat din partea primăriei în lista alegătorilor din Caransebeș, de către numai în urma unui recurs întemeiat pe lege.

N'a fost luat în lista viriliștilor decât cărări numai pe baza unui recurs bine mo-

tivat și întemeiat. În timp de 4 ani a fost neîntrerupt șicanat ca să nu fie ales de reprezentant la comunitatea de avere a comunei Rueni, unde poporul cu suflet și cu trup a fost pentru generalul, este și va fi.

Și numai după ce organele politice și blaga de președinte al comunității de avere au văzut că nu le mai succed cu mărsavele unelțiri, a trebuit să fie ales în anul acesta ca reprezentant al comunității de avere, după cererea și stăruința poporului adict.

Ca deputat la congresul național-bisericesc a fost trăntit în cercul prim al Caransebeșului de unealta guvernului și fratele de cruce al actualului președinte al comunității de avere, de primarul Burdja Szilárd care nu în virtutea cuațificării, ei prin grăție a ajuns unde este.

Cu toate acestea locotenentul-maresal Seraciu este alegător, este ca virilist în reprezentanța orașului, este ales deputat siodal în cercul Bistrei și deputat congresual în cercul Lugojului și în cele din urmă de rindul acesta este ales și în reprezentanța comunității de avere. Dar tocmai pentru că în butul guvernului, și a comitetului central al comunității de avere, adict al guvernului, a putut străbate pre-tutindenea, echipa era cu atât mai mare că va ajunge și președinte al comunității de avere, dacă nu se vor lua măsuri excepționale de precauție.

Eată cauza pentru ce dintre 33 alesi în reprezentanța comunității de avere dintr-o singură pretură sau ales 23 de oameni, de cări dispune stăpânirea necondiționată.

Am denunțat această manoperă pentru că de o parte se înțeleagă și granițierii odată, că guvernul și respective unelțele lui au respect de acei bărbăti distinși dintre ei, cari stau bine în sus, și de altă parte să vadă, că tocmai aceia pe cări i-au lăsat de un timp încoace în fruntea lor, dau mâna de ajutor guvernului pentru că cu nici un preț să nu ajungă în fruntea lor acela dintre ei, care ar fi vrednic și care în grelele vremi, ce le trăim singur ar fi în stare să mai salveze interesele astăzi pericolante ale comunității de avere. Că guvernul țării urmează în chipul arătat e mirare și nu prea, căci dela străini de neam nu prea suntem dedați să așteptăm dreptate și legalitate dar ne mirăm mult de acei frați ai noștri, cari din interes egoiste și din pismă abusează în mod atât de neierat de marea incredere, cu care au fost onorați, după ce în mod pieziș își acurătesc odată puterea.

De luceștere mai spunem și aceea că aici în Caransebeș, fâlnicul centru de odinioară al graniței române, s'a sărbători ziua de 15 Martie.

La sărbătoare a luat parte și primarul Burdea însoțit de toți funcționarii magistratuali aproape exclusiv Români, apoi advocații Nemoian și Bozgan, dintre cari cel dintâi a și ținut un toast patriotic bine simțit, făcând atente naționalitățile din mama patrie Ungaria ca să fie mai interesante față de însemnatatea zilei.

Așa dară nu am zis prea mult când am pas în fruntea corespondenței: „Semne rele.”

Un impădurit.

Un apel

Onorată redacție!

Când am lansat „listele de prenumerație” la opul „Rime di Petrarca”, o am făcut în credință, cum că din considerarea muncii neobosite de aproape un deceniu, voi fi sprijinit din partea p. t. public românesc.

Spre durerea mea mi se notifică că, cum că sprijinul e tare nefișezat, abia numai preoțimea săracă mi-a întins mâna de ajutor; deci m'am văzut nevoit să alerg la București, unde am aflat înimi generoase și nobile, cari m'au incurajat, promisându-mi tot concursul posibil, și pentru aprecierea

lucrării să ales o comisiune din 3 bărbăti de înaltă valoare literară.

Astfel opul nu va apărea în luna curentă — după cum am fost anunțat la timpul meu, — ci apariția se amână pe timp nehotărât.

Totodată cu toată stima rog pe cei ce au primit listele de prenumerație, să binevoiască să tremite (chiar și goale) la locul în acelea indicat.

Înțelegu-mi de datorință a aduce acestea de mai sus la cunoștința p. t. public românesc, am rămas.

Pui, la 4/16 Martie 1898.

Cu stima.

Ioan Boianiciu,
preot român.

NOUTĂȚI

Arad, Martie 23 n. 1898.

Serbare în cetate. Fiind azi aniversarea luptelor dela Novara și Montara, în cetate se aranjează mari sărbări.

„Nemzeti szövetség”, această asociație fără nici un rost, a ținut la 21 c. adunare de constituire a unei filiale în Sighișoara. „Budapesti Hirlap” se plângă însă, că „Sașii n'au vrut să primească dreapta prietenescă ce li-s'a intins”. N'au participat adecă la adunare. Si astfel adunarea s'a făcut cu fișpanul, viceșpanul și ceilalți funcționari maghiari aduși pe capul Sașilor și a Românilor din acele părți ardeleni. Adunarea s'a ținut de altfel sub președinția rectorului Herezegh din Budapest, și aplaudau Ungurii (?) ca Löwenfeld, Eisenlohr... Am vrea numai să știm că ce caută Ungurii prin acele părți ale Ardealului, unde cel mult numai ciolanele celor căzuți la 1849 amintesc că există Unguri? Să se duca între Secui, cultura acolo este mai necesară, ear' să nu umble după potcoave de cai morți prin ținuturi locuite de Sași și Români!

Bacalaureatul în armată. Ministrul armei comune și a hovorilor au dispus că elevii cari intră din școală reală militară în academia militară să depună și ei examenul de maturitate. Aceasta cu scop ca dacă mai târziu vre-unul ar părăsi cariera militară, să poată obține pe carieră civilă nu numai funcții inferioare, ci să aibă deschis un teren mai larg.

Acte importante. Familia fostului patriară sărb Rajachich a anunțat că va vinde actele — cele mai multe secrete de prin anii 1848—49, când patriarchul jucase un mare rol politic. Sunt 1030 hârtii. Din parte rusescă s'a oferit 25.000 ruble pentru aceste acte, ear' cercurile vieneze au oferit 50.000 fl. Presa maghiară reclamă că guvernul unguresc să cumpere el întreaga bibliotecă Rajachich, deoarece actele se refer mai ales la revoluția maghiară.

Insuflețire patriotică — la poruncă. O învățătoareasă din Arad e pusă biata sub cercetare disciplinară pentru crima, că nu s'a prezentat la tâmbalul școlar dat în onoarea zilei de 15 Martie. Guvernul și dieta decretă să fie serbătoare națională ziua de 11 Aprilie, patrioții însă serbează pe 15 Martie. De cine să fi ascultat deci biata învățătoareasă, de hotărârea guvernului, sub a cărui supremă controlă stă, ori de flușturații patrioții de stradă?

Fuga unei prințesă. Se știe, că mai zilele trecute prințul de Coburg (din Viena) a duelat cu locotenentul Festetics din cauza cărui fugise cu... prințesa.

De atunci prințesa a fost adusă îndărât, însă a fugit eară, întâi la Nissa ear' dă-

colo — după ce a făcut 100.000 fr. datorii — la Londra.

D'acolo a trimis advocațul ei rugare să ieșe un împrumut de 150.000 fl. pentru a-și plăti datorii urgente (a juca la cărți) și să-i mai rămână ceva și ei.

Cronica nu spune însă, dacă prințesa a fugit — singură? Judecând după trecutul ei, cu greu ne vine a crede că a plecat singură.

Convocare. Joi în 24 Martie n. c. la 10 ore a. m. se va ține ședința ordinată de comitet, în sala cea mică a seminarului diecesan din Arad, pentru luarea dispozițiunilor necesare la adunarea generală ordinată, ce va avea loc la terminul îndatinat.

Toți p. t. d. d. funcționari și membri ai comitetului sunt prin aceasta invitați oficios a participa.

Arad, 3/15 Martie 1898.

T. Ceonțea, Ios. Moldovanu,
president. secretar.

In balon, peste Alpi. Societatea meteorologilor din Germania a hotărât — după cum se scrie din Strassburg — ca la toamnă să incerce a trece în balon peste Alpi. În balon, umplut cu hidrogen, vor fi trei învețăți. Se vor urca până la înălțime de 5000 metri și vor face observații foarte interesante din punct de vedere al științei meteorologice și a topografiei.

Foc îngrozitor. O telegramă din New-York vestește, că în Jersey-City a ars gara și docurile. Pagubele se urcă la uriașă sumă de 50 milioane dolari.

Păziți-vă sănătatea! Tuturor celor ce suferă de boale de piept, de boală de apă, de mistuire neregulată, dureri de stomac, de reumatism, gutură dură de ochi și alte boale lăuntrice, apoi pentru boale de copii, se recomandă cu multă căldură medicamentele Kneippiane.

Se pot căpăta de-adreptul sau prin postă dela farmacia lui Dr. Iulius Schopper în Oravița (Krassó-Szörény m.)

Catalogul tuturor medicamentelor (leacurilor) cu prețurile lor, se trimite, la cerere, ori-cui gratis și franco din numita apotecă!

Cursul pieței de săptămână din Arad.

Grâu de frunze	fl. 11.20	până 12.20
rînd	11.30	11.40
Secara	8.10	8.20
Orzul	5.60	4.80
Ovăsul	6.20	6.30
Cucuruzul	4.80	5.

Prețul făinei:

Făină albă	Nr. 00	fl. 20.80
"	0	20.20
"	1	19.90
"	2	19.60
"	3	19.30
Făină pentru pâine	4	19.—
"	5	18.60
"	6	18.40
"	7	17.10
"	7b	15.80
"	8	11.80
Tărîte	"	4.30

Poșta redacției

Abon. 821. Cel mai bun este: Lengyel Lorincz, butor gyáros.

Poșta administrației.

Dhai Alex. Pop. în Fadimac.

Dela noi Vi să trimite regulat în fiecare zi, sub Nr. 910 al adresei, cercetați la poșta din Bâlince unde sigur Vi se oprește de vă un răuvoitor.

